

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoPr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211208264
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8211208264.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v spore žalobcu: P. D., nar. XX.XX.XXXX, O. XX, W., zast. JUDr. Jozefom Stašákom, advokátom so sídlom v Bardejove, Andraščíkova 3, proti žalovanému: G. XXX XX M. XX, zast., JUDr. Ivanou Blajskovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Kalinčiakova 115/4, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá s prísl., o späťvzatí odvolania a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov, č.k. 5Cpr/1/2011-269 zo dňa 23.11.2016 takto

rozhodol:

Zastavuje odvolacie konanie čo do výroku o zastavení konania o vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá.

Potvrdzuje uznesenie vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vo vzťahu ku konaniu o vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá.

Zrušuje uznesenie vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vo vzťahu ku konaniu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie o vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá. O trovách konania rozhodol tak, že vo vzťahu ku konaniu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a vyslovenia, že pracovný pomer naďalej trvá, stranám nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že pôvodnou žalobou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a vyslovenia, že pracovný pomer naďalej trvá a tiež žiadal náhradu mzdy s príslušenstvom. Podaním zo dňa 19.08.2016 žalobca zobral žalobu späť v časti o vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 144, § 145 ods. 1, 2 a § 146 ods. 1 CSP uviedol, že čiastočným rozsudkom zo dňa 18.02.2015, č.k. 5Cpr/1/2011-217 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove so dňa 19.04.2016, č.k. 19CoPr/5/2015-257 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným listom zo dňa 31.10.2011 žalobcovi je neplatné. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.06.2016. Na pojednávaní dňa 06.02.2015 bol uznesením súdu prvej inštancie vylúčený nárok na náhradu mzdy na samostatné konanie (vedené pod sp. zn. 6C/109/2016).

3. Keďže žalobca vzal späť žalobu v časti vyslovenia, že pracovný pomer naďalej trvá a žalovaný sa k uvedenému nevyjadril (napriek výzve súdu zo dňa 25.08.2016), súd predpokladal, že nemá námietky podľa § 157 ods. 2 CSP, preto konanie v tejto časti postupom podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 256 CSP (procesné zavinenie na čiastočnom zastavení konania) v spojení s § 255 CSP (úspech žalobcu v časti o vyslovenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru) tak, že stranám nepriznal ich náhradu, keďže prakticky boli obe strany sporu zároveň úspešné a neúspešné vo vzťahu k týmto dvom uplatneným nárokom a je namieste vysloviť, že obe strany si budú znášať trovy konania v tejto časti samé. Navyiac ani jedna zo strán si náhradu trov

konania neuplatnila. O trovách konania bude samostatne rozhodované v rámci konania o vylúčenej veci o náhradu mzdy (ako o samostatnom nároku).

5. Proti uvedenému uzneseniu podaním zo dňa 12.12.2016 žalobca podal odvolanie. V odvolaní uviedol, že späťvzatie žaloby v časti určenia trvania pracovného pomeru ruší a podľa ust. § 123 a nasl. CSP žiada súd, aby ďalej pokračoval v konaní. Odvolaním napadá oba výroky uznesenia sp. zn. 5Cpr/1/2011-269 zo dňa 23.11.2016, a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. Uviedol, že súd ho mal vyzvať na doplnenie neúplného podania, t.j. dôvodov späťvzatia časti žaloby v zmysle § 129 CSP. Namietal preto nesprávny procesný postup súdu.

6. Vyslovil svoj nesúhlas aj s výrokom napadnutého uznesenia čo do nepriznania náhrady trov celého konania. Trvá na náhrade trov konania. Uviedol, že nie je spravodlivé, aby žalobca po úspešnom konaní sám znášal trovy konania, keď 5 rokov nepracoval a náhradu mzdy si môže uplatniť najviac za 3 roky. Ak v odôvodnení uznesenia sa uvádza, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatne v rozhodnutí o vylúčení veci o náhradu mzdy, toto odôvodnenie však nekorešponduje s výrokom napadnutého uznesenia. V druhom výroku napadnutého uznesenia totiž bolo rozhodnuté o trovách celého konania. Navrhol preto podľa § 389 CSP v spojení s § 391 CSP napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnil si náhradu trov konania.

7. Podaním zo dňa 02.10.2017 žalobca súdu oznámil, že svoje odvolanie voči prvému výroku napadnutého uznesenia, t.j. výroku, ktorým konanie o vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá bolo zastavené, berie späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Vo vzťahu k druhému výroku napadnutého uznesenia na podanom odvolaní trvá. Späťvzatie odvolania proti prvému výroku uznesenia odôvodnil tým, že spor sa predlžuje a žalobca má záujem vrátiť sa čím skôr do práce k žalovanému. Okamžité skončenie pracovného pomeru je z novembra 2011. Neskončenie sporu je prekážkou brániacou žalobcovi nastúpiť do zamestnania a dôvodom pre žalovaného na neumožnenie návratu do práce. Navrhol preto druhý výrok napadnutého uznesenia zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnil si náhradu trov konania.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 C.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 389 a nasl. C.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu bolo dôvodné len čiastočne.

9. Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ust. predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods. 1, 3 a 4 CSP).

10. Vzhľadom na to, že žalobca, ktorý pôvodne podal odvolanie aj proti prvému výroku uznesenia súdu prvej inštancie, t.j. výroku o zastavení konania o vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá a následne odvolanie proti uvedenému výroku vzal späť, odvolací súd postupom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia odvolacie konanie čo do výroku o zastavení konania o vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá, zastavil. Odvolací súd len dopĺňa, že aj v prípade, ak by nebolo odvolanie proti uvedenému prvému výroku uznesenia vzaté späť, odvolací súd by musel odvolanie proti tomuto výroku odmietnuť z dôvodu, že týmto výrokom bolo zastavené konanie po tom, čo žalobca žalobu v uvedenej časti vzal späť. Zastavenie konania teda bolo z dôvodu jeho dispozičného úkonu, t.j. späťvzatia žaloby, čo znamená, že jeho podaniu ohľadom späťvzatia žaloby v uvedenej časti bolo vyhovené. Odvolanie proti výroku, ktorým súd vyhovel návrhu žalobcu nie je možné podať (§ 369 ods. 1, ods. 3, 4 CSP).

11. Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bráním práva (§ 251 CSP).

12. Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane (§ 256 ods. 1 CSP).

13. Odvolací súd vo vzťahu k výroku o trovách konania v konaní o vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá rozhodol správne. Žalobca späťvzatím žaloby zavinil, že konanie o vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá bolo zastavené. Nárok na náhradu trov konania by preto prináležal protistrane, t.j. žalovanému. Žalovaný odvolanie proti uvedenému výroku nepodal a z dôvodu odvolania žalobcu nie je možné rozhodnúť v jeho neprospech, t.j. tak, aby žalobcovi bolo uložené nahradiť žalovanému trovy konania čo do vzťahu ku konaniu o vyslovenie, že pracovný pomer naďalej trvá, ktoré bolo zastavené. Preto aplikujúc zásadu zákazu zmeny k horšiemu (reformatio in peius) bol výrok napadnutého uznesenia vo vzťahu k nepriznaniu náhrady trov konania čo do vyslovenia, že pracovný pomer naďalej trvá, postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdený.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 18.02.2015, č.k. 5Cpr/1/2011-217 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, zo dňa 19.04.2016, č.k. 19CoPr/5/2015-254 bolo určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným listom zo dňa 31.10.2011 žalobcovi je neplatné, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.06.2016. Súd prvej inštancie preto nesprávne rozhodol o trovách konania vo vzťahu k uvedenému výroku.

15. Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 OSP účinného do 30.06.2016).

16. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP, t.j. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP, účinný od 01.07.2016).

17. Odvolací súd má preto za to, že súd prvej inštancie o trovách konania vo vzťahu k určeniu neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, v čom bol žalobca úspešný, nerozhodol správne. Vo vzťahu k uvedenému konaniu mal žalobcovi priznať náhradu trov konania, lebo vo vzťahu k uvedenému žalobca bol úspešný v celom rozsahu.

18. Odvolací súd preto zrušil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vo vzťahu k určeniu neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a § 391 ods. 1, 2 CSP.

19. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania medzi stranami spor čo do konania o určení neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Keďže žalobca bol v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, prináleží mu aj plná náhrada účelných trov konania vo vzťahu k nemu. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavkám ust. § 236 CSP.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).